

مقایسه تفاوت‌های مورفولوژی و مورفومتریک اتوالیت برخی گونه‌های گیش ماهیان (Carangidae) دریای عمان

منصور کیاپی، آ.، ولی نسب، ت.، وثوقی، غ.ح.، قوام مصطفوی، پ. و جمال‌زاده، ح.ر.، ۱۳۹۰. مقایسه تفاوت‌های مورفولوژی و مورفومتریک اتوالیت برخی گونه‌های گیش ماهیان (Carangidae) دریای عمان. مجله زیست‌شناسی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، سال سوم، شماره دهم، تابستان ۱۳۹۰، صفحات ۳-۱۰.

چکیده

در بررسی اتوالیت‌های ۴۰۰ قطعه ماهی از ۱۰ گونه مختلف گیش ماهیان (Carangidae) دریای عمان از ناحیه زیر آبشش‌ها خارج و پس از شستشو پارامترهای مورفومتریک و ریخت‌سنگی آن اندازه‌گیری شد. این پارامترها شامل بیومتری ماهیان (طول کل و وزن) و طول اتوالیت، عرض اتوالیت و وزن اتوالیت سازیتای راست و چپ بوده است. علاوه بر این نمای ظاهری سازیتاهای موقبیت شیار سولکوس و نحوه باز شدن این شیار در آن‌ها مورد بررسی قرار گرفت. داده‌های بدست آمده ارتباط معنی‌داری را بین اکثر پارامترها مشان می‌دهد ($P < 0.05$). همبستگی در پارامترها در بعضی از موارد تا ۹۹ درصد نیز بوده است، به طوری که ارتباط معنی‌داری بین طول کل و وزن ماهی، طول اتوالیت و وزن اتوالیت در بیشتر نمونه‌ها مشاهده شد. همبستگی بالایی بین اندازه اتوالیت و اندازه ماهیان، وزن اتوالیت و وزن ماهی، وزن اتوالیت و طول ماهی، طول اتوالیت و وزن ماهی، طول اتوالیت راست و طول اتوالیت چپ در ۱۰ نمونه بررسی شده مشاهده شد. به طوری که با داشتن اتوالیت مربوط به اتوالیت، طول و وزن ماهی را می‌توان بدست آورد. نمای ظاهری اتوالیت در این گونه‌ها از انواع مخروطی، سازیتی شکل و نوک تیز بوده است. از شکل ظاهری اتوالیت و نوع دندانه‌ها و ساخته‌های کلیدی گونه‌ای می‌توان به عنوان کلیدی برای شناسایی گونه‌ای استفاده کرد که یکی از اهداف این پژوهه بود.

واژگان کلیدی: اتوالیت، گیش ماهیان، سازیتا، دریای عمان، ریخت‌شناسی.

* مسئول مکاتبات:

ana_kiae@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۵/۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۶/۳۰

مقدمه

برای رده‌بندی و شناسایی ماهیان استفاده کردند (Cuvier and Valenciennes, 1836).

اتوالیت یا سنگریزه شنوازی شامل کریستال‌های کربنات کلسیم (معمولًاً آراغونیت) بوده که درون ماتریکس پروتئینی (Otolin) داخل یک جفت کپسول (Otic) در هر سمت جمجمه قرار دارد (Harvey, 2000; Furlani *et al.*, 2007). اتوالیت‌ها اولین ساختار کلسیفیکه شده در بدن ماهی هستند که در طی رشد اولیه ماهی ظاهر می‌شوند. رشد اتوالیت‌ها از طریق رسوب ناهمسان کربنات کلسیم (آراغونیت) و پروتئین در طی دوره‌های روزانه می‌باشد. از این رو، تعداد حلقه‌های رویشی اتوالیت، جهت تعیین

گیش ماهیان گروهی از ماهیان با ارزش اقتصادی می‌باشد که تقریباً در اکثر نقاط دنیا پراکنده‌اند. آب‌های گرم‌سیری مناطق حاره و نیمه‌حاره جایگاه اصلی زندگی آن‌ها است. این ماهیان درصد زیادی از صید ماهیان خلیج فارس را تشکیل می‌دهند. تاکنون حدود ۳۰ جنس و ۱۴۰ گونه گیش ماهی در جهان شناسایی گردیده است. از این تعداد انتشار ۴۸ گونه در آبهای خلیج فارس و ۴۳ گونه در دریای عمان گزارش شده که ۴۰ گونه از آن‌ها در دو منطقه مشترک می‌باشند (Carpenter *et al.*, 1997). اولین بار در قبل از میلاد ارسسطو اتوالیت را مشاهده کرده و آن را گزارش کرد (Stinton, 1975) و در سال ۱۸۶۳ از آن به عنوان کلیدی

کرد (Petterson *et al.*, 1993). به کمک اتولیت می‌توان وضعیت مهاجرت ماهی از جمله رود کوچ بودن آن را مشخص نمود، علاوه بر آن مسیرهای مهاجرت را نیز مشخص می‌کند (Thresher *et al.*, 1994).

استفاده به عنوان علامت (تگ) طبیعی (Campana, 1999) و به عنوان اندیکاتورهای متابولیتیکی (Schwarcz *et al.*, 1998) از سایر کاربردهای اتولیت است.

هدف از انجام این تحقیق بررسی تفاوت‌های مورفومنتریک برخی از گیش ماهیان خلیج فارس و دریای عمان برای مشخص کردن تفاوت‌های ظاهری اتولیت‌ها و وجود ارتباطات معنی دار بین فاکتورهای بیومتری ماهیان و اتولیت بوده است. همچنین شناسایی اتولیت‌ها از نظر ظاهری در مشخص کردن برخی از گونه‌های زنجیره غذایی نقش کلیدی را ایفا می‌کند.

مواد و روش‌ها

برای انجام این تحقیق بر روی ۴۰۰ نمونه از ۱۰ گونه خانواده گیش ماهیان مطالعه و بررسی صورت گرفت (جدول ۱). نمونه‌ها از صید تراول تهیه و پس از جمع‌آوری بیومتری و تعیین جنسیت شدند. سر نمونه‌ها جدا، کد گذاری و فریز شده و پس از انتقال به آزمایشگاه و گذاشتن در دمای اتاق و باز شدن بخ برای خارج کردن اتولیت آماده شدند. تهیه نمونه‌ها به طور مداوم از اوایل خرداد ماه سال ۱۳۸۷ تا آخر اردیبهشت سال ۱۳۸۸ ادامه یافت. اتولیت‌ها در کپسول شناوبی در حد فاصل وسط سقف دهان و محل اتصال فوقانی آبیشن به سقف دهان قرار دارند. روش مورد استفاده در این تحقیق روش خارج کردن از میان آبیشن‌ها بوده است (Jawad *et al.*, 2008). در این روش سریوش‌های آبیشنی به کمک انبرک برداشته شده، استخوان‌های کپسول شناوبی شکسته، اتولیت‌ها با استفاده از پنست خارج و در شیشه ساعت محظوظ آب مقطر قرار داده شد. در مرحله بعد غشاء موجود در اطراف اتولیت‌ها برداشته و پس از شستشو با آب بر روی دستمالی تمیز جهت خشک شدن قرار داده شدند (Jawad *et al.*, 2008) سپس با اتانول ۷۰ درصد شستشو و پس از خشک شدن در لوله‌های شیشه‌ای خشک (ویال) نگهداری شدند. عکس‌برداری از اتولیت‌ها توسط فتواستریومیکروسکوپ (فتولوب) (فتوبینوکولار) مدل LEICA EZ 40 انجام شد. همچنین برای تهیه SEM از نمونه‌ها از میکروسکوپ الکترونی Philips از کشور هلند، مدل XL30 استفاده گردید. پارامترهای ریخت‌سنگی اتولیت‌های سازنی راست و چپ شامل وزن اتولیت (OW) (با ترازوی با دقیق ۰/۰۰۰ گرم)، طول اتولیت (OL) (فاصله بین لبه قدامی و خلفی

سن ماهی مورد استفاده قرار می‌گیرد. علاوه بر الگوهای روزانه در رسوب مواد در لایه‌های رویشی، یک الگوی سالانه نیز در اتولیت ماهیان مشهود است. مشاهدات نشان می‌دهد که هر چقدر سن ماهی افزایش می‌یابد اندازه اتولیت نیز بزرگ‌تر می‌شود (Morales-Nin *et al.*, 1998). لایه‌های رشد روزانه با فواصل منظم در محیط و شرایط طبیعی تولید می‌شوند، اما نوسانات محیطی نظری تغذیه، فعالیت و تغییرات حرارتی بر روی آن تأثیر می‌گذارد. به نظر می‌رسد فقط در شرایط رشد ضعیف و یا در ماهیان بزرگ سال تشکیل لایه‌های رشد روزانه دچار اختلال می‌شود (Campana and Casselman, 1993).

اختلاف شرایط محیطی در فصول مختلف باعث ایجاد (رشد) لایه‌های فصلی در مناطق سردسیر و لایه‌های سالانه در مناطق گرمسیر می‌شود. در مناطق گرمسیر چون اختلاف درجه حرارت در دو فصل گرم و سرد چندان زیاد نیست، تشخیص مرز بین لایه‌های روش و تیره مشکل‌تر از نواحی سردسیر است. گاهی نیز بین لایه‌های تیره و روش لایه‌های کاذبی دیده می‌شود که احتمالاً به مهاجرت و طرز تغذیه و تغییرات ناگهانی درجه حرارت وابسته می‌باشد (Popper and Lu, 2000).

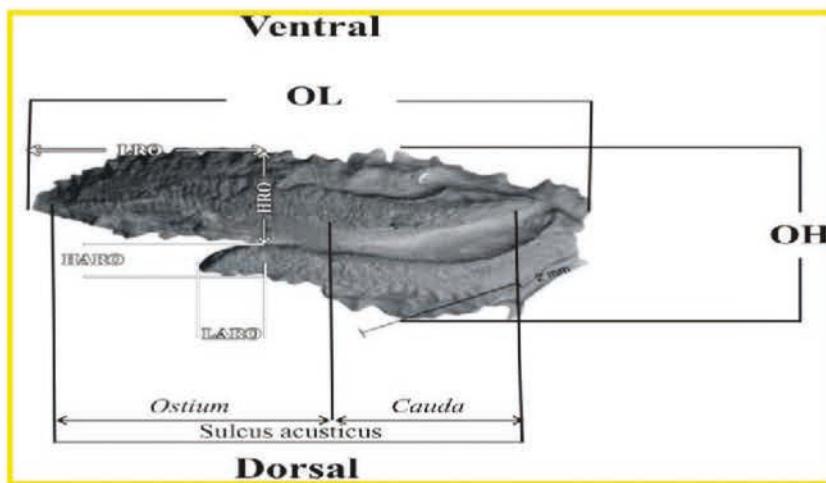
استفاده از اتولیت به عنوان ساختاری جهت تعیین سن ماهی هامور (Epinephelus coioides) در آبهای ساحلی استان خوزستان انجام گرفته و علاوه بر تعیین سن رابطه بین طول و وزن ماهی و طول و وزن اتولیت تعیین گردید. همچنین رابطه بین سن ماهی و طول کل و وزن ماهی بحث گردید (خدادادی و عمادی، ۱۳۸۳). اتولیت سازیتا معمولاً در ماهیان بزرگ‌تر و اتولیت اتریکولار (Lapillus) کوچک‌تر است (Paxton, 2000)، اما در برخی از ماهیان خانواده کپور ماهیان این وضعیت بر عکس می‌باشد. از اتولیت‌های باقی‌مانده در محتویات معده ماهیان شکارچی، پرنده‌گان و پستانداران (نظیر فک‌ها) نیز در بررسی‌های زنجیره غذایی و شبکه غذایی استفاده فراوانی به عمل می‌آید (Frost, 1981). در تحقیقی که در چند خانواده از ماهیان از جمله ۱۷ گونه از گیش ماهیان در سواحل آرژانتین انجام گرفت، شکل ظاهری اتولیت‌ها در این ماهیان بررسی گردیده و مشخص شد که از نظر ظاهری با هم متفاوت است (Volpedo and Chererria, 2003). ۶۲ گونه ماهیان صید شده در شرق اقیانوس آرام شمالی در دریای بربنگ و خلیج آلاسکا مورد بررسی قرار گرفته و پس از جداسازی اتولیت‌ها، ارتباط بین طول کل ماهی‌ها و طول اتولیت‌ها تعیین و مشخص شد که ارتباط معنی‌داری در این مورد وجود دارد (Harvey, 2000).

به طور کلی اتولیت ماهیان کاربردهای زیادی دارد. به کمک اتولیت می‌توان وضعیت دمایی محیط زندگی ماهیان را مشخص

نتایج

در این تحقیق اتولیت ۱۰ گونه از خانواده گیش ماهیان خلیج فارس بررسی شده است. خصوصیتی که در گونه‌های مطالعه شده یکسان بود، نحوه باز شدن دهانه (Ostium) و دم (Cauda) در شیار سولکوس بود که از نوع دهانی (Ostial) بوده است.

اتولیت، عرض اتولیت (OH) (فاصله بین لبه پشتی و شکمی)، اندازه‌گیری شد. همچنین اندازه‌گیری پارامترهای ریخت‌سنگی اتولیت سازیتا با استفاده از نرم افزار Image tool انجام شد.

شکل ۱: نمای ظاهری اتولیت چپ (سازیتی چپ) حلوا سیاه (۱۳۸۷-۸۸) (Parastromateus niger)

OL (طول اتولیت)، OH (عرض اتولیت)، LRO (عرض روستروم)، HRO (طول آنتی روستروم)، LARO (عرض آنتی روستروم)، HARO (عرض آنتی روستروم) و Sulcus acusticus (شیار سولکوس) که از دو ناحیه Ostium (دهانه) و Cauda (دم) تشکیل شده نمایش داده شده است.

دندان موشی یا کنگره دار (Dentate) و نامنظم (Irregular) می‌باشند. شکل اتولیت‌ها در ده گونه مختلف گیش ماهیان مورد مطالعه و خصوصیات ذکر شده در مورد حلوا سیاه در جدول ۱ آورده شده است.

شکل ظاهری اتولیت در ۴۰ نمونه بررسی شده گونه حلوا سیاه از نوع سازیتی شکل (Sagitiform) و نحوه قرارگیری شیار سولکوس از نوع بالای خط میانی (Supramedian) و حاشیه پشتی از کلوم (Collum) به سمت دم (Cauda) کاملاً برآمده می‌باشد. دندانه‌ها در حاشیه پشتی و شکمی از انواع دندانه

جدول ۱: تفاوت‌های ظاهری اتولیت در ۱۰ گونه از خانواده گیش ماهیان (Carangidae) دریای عمان
(۱۳۸۷-۸۸)

نام ماهی	شکل سازیتا	نحوه باز شدن شیار سولکوس*	نحوه قرار گیری شیار سولکوس	نوع دندانه حاشیه پشتی	نوع دندانه حاشیه شکمی	نامنظم
گیش دراز باله	دوکی	Ostial (دهانی)	بالای خط میانی	کنگره دار	کنگره دار	نامنظم، دندانه، کنگره دار
حلوا سیاه	سازیتا شکل	دهانی	بالای خط میانی	کنگره دار	کنگره دار	نامنظم، یکپارچه کنگره دار
کتو	سازیتا شکل	دهانی	میانی	کنگره دار، یکپارچه	کنگره دار	نامنظم، کنگره دار
گیش برنجی	دوکی	دهانی	بالای خط میانی	کنگره دار	کنگره دار	نامنظم، کنگره دار
گیش دهان سفید	Lanceolated (دولبه)	دهانی	میانی	کنگره دار	کنگره دار	دندانه
سارم دهان بزرگ	سازیتا شکل	دهانی	میانی	دندانه، کنگره دار	کنگره دار	نامنظم، دندانه
گیش شکم شیاری	دوکی	دهانی	بالای خط میانی	کنگره دار	کنگره دار	Sinuate (موجی)
گیش گوزپشت	دوکی	دهانی	میانی	موجی، کنگره دار	موجی، کنگره دار	موجی، کنگره دار
گیش میگویی	دوکی	دهانی	میانی	کنگره دار	کنگره دار	موجی، کنگره دار
گیش باله افسان	دوکی	دهانی	میانی	کنگره دار	کنگره دار	(djedaba)

* سولکوس با یک دهانه باز در منطقه جلویی اتولیت و با یک دم به طور مشخص بسته، دور از حاشیه پشتی می‌باشد.

علووه بر شکل ظاهری گونه‌های مورد بررسی، تفاوت‌های بیومتری نیز در آن‌ها مشاهده می‌شود. جدول ۲ این تفاوت‌ها در اندازه ماهیان و اندازه اتولیت را آورده است. همان طور که مشاهده می‌شود، بیشترین طول اتولیت مربوط به گیش گوزپشت با بیشترین وزن کل ماهی و کمترین وزن اتولیت نیز مربوط به گیش شکم شیاری بوده است، این در حالی است که از نظر وزنی در بین ماهیان کمترین نبوده و کمترین مربوط به گیش میگویی (Aleps indicus) با میانگین 1346 ± 627 با میانگین 376 ± 930 میلی متر با کمترین میانگین طول کل ماهی بوده است.

بیشترین وزن اتولیت نیز مربوط به گیش گوزپشت با بیشترین وزن کل ماهی و کمترین وزن اتولیت را آورده است. همان طور که مشاهده می‌شود، بیشترین طول اتولیت مربوط به گیش گوزپشت (Alectis indicus) با میانگین 1346 ± 627 با بیشترین طول کل ماهی بوده است. کمترین طول اتولیت هم مربوط به گیش شکم شیاری

جدول ۲: نتایج بیومتری ماهیهان و بیومتری اتوپلیت راست و چپ ۱۰ گونه بورسی شده از خانواده گیش ماهیهان (*Carangidae*) دریای عمان (۱۳۸۷-۱۳۸۸)

نام ماهی	اطولیت راست						نام علمی
	طول کل (میلی متر)	وزن کل (گرم)	عرض (میلی متر)	اطول (گرم)	وزن (میلی متر)	اطول (میلی متر)	
گیشیش دراز باله حلواسیاه	۲۵.۰±۷.۷/۲۳	۲۵.۰/۷.۹/۹۱	۲۴.۵/۸.۷/۷۷	۲۴.۵/۸.۷/۷۷	۲۴.۵/۸.۷/۷۷	۲۴.۵/۸.۷/۷۷	<i>Carangooides armatus</i>
کتو	۲۳.۱/۹.۰/۷۵	۲۳.۱/۹.۰/۷۵	۲۳.۱/۹.۰/۷۵	۲۳.۱/۹.۰/۷۵	۲۳.۱/۹.۰/۷۵	۲۳.۱/۹.۰/۷۵	<i>Parastromateus niger</i>
گیشیش بونجی	۳۳.۶/۸.۵/۴۳	۳۳.۶/۸.۵/۴۳	۳۳.۶/۸.۵/۴۳	۳۳.۶/۸.۵/۴۳	۳۳.۶/۸.۵/۴۳	۳۳.۶/۸.۵/۴۳	<i>Megalaspis cordyla</i>
گیشیش دهان سفید	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	<i>Caranx papuensis</i>
گیشیش دراز باله سفید	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	۳۲.۸/۷.۴/۴۳	<i>Uraspis hehola</i>
سارام	۴۱.۵/۶.۷/۴۶	۴۱.۵/۶.۷/۴۶	۴۱.۵/۶.۷/۴۶	۴۱.۵/۶.۷/۴۶	۴۱.۵/۶.۷/۴۶	۴۱.۵/۶.۷/۴۶	<i>Scomberoides commersonianus</i>
گیشیش شکم شیاری	۴۱.۶/۸.۷/۴۶	۴۱.۶/۸.۷/۴۶	۴۱.۶/۸.۷/۴۶	۴۱.۶/۸.۷/۴۶	۴۱.۶/۸.۷/۴۶	۴۱.۶/۸.۷/۴۶	<i>Atropus atropus</i>
گیشیش گوژنیشت	۴۱.۷/۸.۷/۴۷	۴۱.۷/۸.۷/۴۷	۴۱.۷/۸.۷/۴۷	۴۱.۷/۸.۷/۴۷	۴۱.۷/۸.۷/۴۷	۴۱.۷/۸.۷/۴۷	<i>Alectis indicus</i>
گیشیش میگوئی	۴۱.۲/۸.۷/۴۷	۴۱.۲/۸.۷/۴۷	۴۱.۲/۸.۷/۴۷	۴۱.۲/۸.۷/۴۷	۴۱.۲/۸.۷/۴۷	۴۱.۲/۸.۷/۴۷	<i>Aleps djedaba</i>
گیشیش باله افغانستان	۴۲.۰/۸.۷/۴۷	۴۲.۰/۸.۷/۴۷	۴۲.۰/۸.۷/۴۷	۴۲.۰/۸.۷/۴۷	۴۲.۰/۸.۷/۴۷	۴۲.۰/۸.۷/۴۷	<i>Carangooides chrysophrys</i>

مختلف ماهیان خلیج فارس، نیز مشاهده شده است (صدیق زاده و همکاران، ۱۳۸۷).

در اکثر ماهیان ارتباط معنی داری نیز بین وزن ماهی و وزن اتولیت همانند اندازه ماهی و اندازه اتولیت وجود داشت. در مطالعه انجام شده بر روی گیش ماهیان این وضعیت مشهود بود و ارتباط معنی داری در آن‌ها مشاهده می‌شود، جز در مورد گیش دهان سفید که وزن اتولیت راست و چپ با وزن ماهی ارتباط معنی داری نداشت. بیشترین همبستگی در ماهی حلوای سیاه دیده شد، میان وزن اتولیت راست و وزن کل ماهی $R^2 = 0.978$ و میان وزن اتولیت چپ و وزن کل ماهی $R^2 = 0.971$ بوده است. کمترین همبستگی در ماهی سارم دهان بزرگ، میان وزن اتولیت راست و وزن کل ماهی $R^2 = 0.854$ و میان وزن اتولیت چپ و وزن کل ماهی $R^2 = 0.833$ بوده است. در تحقیقی که بر روی ۵۹ گونه مختلف از ماهیان دریای مدیترانه انجام گرفت، ثابت شد که در تمام این ماهیان که از چند خانواده مختلف بوده‌اند ارتباط معنی داری بین اندازه ماهیان و طول اتولیت وجود داشته و رابطه خطی را برای آن‌ها می‌توان در نظر گرفت (Radtke et al., 1996).

در ۴۳ گونه از این ماهیان بین وزن اتولیت و وزن ماهی ارتباط معنی داری با پیش از ۹۰ درصد همبستگی و در سایر گونه‌ها ارتباط معنی دار با همبستگی پایین گزارش گردید (Harvey, 2000). در ۴ گونه از بچه ماهیان هامور ارتباط بین طول استاندارد و وزن اتولیت تعیین و همبستگی بالایی در آن‌ها گزارش گردید (Waessle et al., 2003) که این وضعیت در ۸ گونه از ماهیان اقیانوس اطلس نیز تأیید گردید (Hunt, 1992). از این ارتباطات در تعیین اندازه یک گونه منفرض شده و یا در تعیین اندازه ماهی در معده یک جانور شکارچی می‌توان استفاده نمود (Harvey, 2000).

وزن اتولیت با طول ماهی نیز ارتباط معنی داری نشان می‌دهد. در گونه‌های گیش کار شده می‌توان از وزن اتولیت به عنوان شاخصی برای به دست آوردن طول ماهی استفاده کرد. بیشترین همبستگی در ماهی حلوای سیاه دیده شد. میان وزن اتولیت راست و طول کل ماهی $R^2 = 0.973$ می‌باشد. کمترین همبستگی در ماهی سارم دهان بزرگ دیده شد. میان وزن اتولیت راست و طول کل ماهی $R^2 = 0.719$ و میان وزن اتولیت چپ و طول کل ماهی $R^2 = 0.610$ بوده است. در بچه ماهیان هامور ارتباط بین طول استاندارد و وزن اتولیت تعیین گردیده و همبستگی بالای در آن‌ها گزارش شد (Waessle et al., 2003).

تفاوت‌های ظاهری اتولیت ماهیان گروه‌های مختلف و حتی ماهیان متعلق به یک خانواده مشخص و ثابت شده است.

بحث و نتیجه گیری

در نتایج بدست آمده در گیش ماهیان در بیشتر پارامترها ارتباط معنی داری ملاحظه گردید، به طوری که بین طول اتولیت و طول کل ماهیان همبستگی بالایی دیده شد. بیشترین همبستگی در ماهی گیش دهان سفید بوده است. میان طول اتولیت راست و طول کل ماهی $R^2 = 0.937$ و میان طول اتولیت چپ و طول کل ماهی $R^2 = 0.942$ و کمترین همبستگی در ماهی سارم دهان بزرگ می‌باشد. میان طول اتولیت راست و طول کل ماهی $R^2 = 0.559$ و میان طول اتولیت چپ و طول کل ماهی $R^2 = 0.505$ بوده است.

در تحقیقی که بر روی ۵۹ گونه مختلف از ماهیان دریای مدیترانه انجام گرفت، ثابت شد که در تمام این ماهیان که از چند خانواده مختلف بوده‌اند ارتباط معنی داری بین اندازه ماهیان و طول اتولیت وجود داشته و رابطه خطی را برای آن‌ها می‌توان در نظر گرفت (Radtke et al., 1996).

در مقایسه اتولیت بین دو جمعیت ماهی (*Salvelinus malma*) در ناحیه آسیایی و ناحیه آمریکایی علاوه بر تغییرات ظاهری اتولیت، این دو جمعیت از نظر طول کل بررسی و ارتباط بین طول استاندارد و طول اتولیت آن‌ها بیان شد و در هر دو جمعیت این ماهی ارتباط معنی داری بین طول ماهی و اندازه اتولیت به دست آمد (Radtke et al., 1996). در بررسی بر روی ۱۰ گونه مختلف از ماهیان جراح (Acanthuridae) ارتباط بین رشد و اندازه ماهیان با به توجه پارامترهای اتولیت بررسی گردید و مشخص شد که با افزایش سن ماهی وزن اتولیت و اندازه آن افزایش می‌یابد.

علاوه بر این ارتباط معنی داری بین اندازه ماهی و اندازه اتولیت در این ماهیان به دست آمد (Choat and Axe, 1996). با توجه به همبستگی که بین اتولیت و اندازه ماهی بدست آمده می‌توان با داشتن اندازه اتولیت، اندازه ماهی را به دست آورد، در ۸ گونه ماهیان اقیانوس اطلس نیز این مسئله تایید گردید (Hunt, 1992). با بررسی اتولیت ۴ گونه از بچه ماهیان هامور ارتباط بین طول کل ماهی و طول اتولیت تعیین گردیده و همبستگی بالا در آن‌ها گزارش شد (Waessle et al., 2003).

تفاوت‌های ظاهری اتولیت ماهیان گروه‌های مختلف و حتی ماهیان متعلق به یک خانواده مشخص و ثابت شده است. مطالعات بر روی اتولیت از نظر مورفولوژی و ارتباط آن با خصوصیات ظاهری و مورفومتریک ماهیان در خانواده‌های

بررسی نتایج این مطالعه و مقایسه آن با نتایجی که دیگر محققین بدست آورده‌اند نشان می‌دهد که اتویلت های سازیتا ساختار بسیار متنوعی دارند که حتی در گونه‌های مختلف یک خانواده نیز تفاوت‌های ریختی داشته که با توجه به این شاخص می‌توانند با یکدیگر مقایسه شوند و بدین ترتیب شناسایی گونه‌ای امکان پذیر خواهد بود. با استفاده از این شاخص‌های ریختی می‌توان شناسایی گونه‌های شکار شده را از طریق آنالیز محنتیات معده شکارچیان انجام داد. اندازه اتویلت گیش ماهیان دارای میزان همبستگی بالایی با اندازه ماهی بود و همچنین طول و وزن اتویلت سازیتا نیز شاخص مناسبی برای تعیین طول و وزن ماهی در این گونه‌های مطالعه شده می‌باشد.

otoliths for selected fish in the Northwest Atlantic. Journal Northw Atl. Fish.Sci., 13:63-75.

Jawad, L.A., Al-Jufaili, S.A. and Al-Shuhaily, S.S., 2008. Morphology of the otolith of the greater Lizardfish Saurdiatumbil (pisces:synodontidae). Journal of Natural History, 42, 35-36:2321-233.

Lychakov, D.V., Rebane, Y.T., Lombarte, A., Fuiman, L.A. and Takabayashi, A., 2006. Fish otolith asymmetry: Morphology and Modeling. Hearing Research, 219:1-11.

Morales-Nin, B., Torres, G.J. and Lombarte, A., 1998. Recasensl Otolith Growth and age estimation in the European hake. J Fish Biol, 53:1155-1168.

Paxton, J.R., 2000. Fishotoliths: do size correlate with taxonomic group, habitat and Luminescence. Philosophical Transactions of the Royal Society of London B, 365:1299-1303.

Peterson, M.S., Nicholson, L.C., Snyder, D.J. and Fulling, G.L., 1993. Growth, Spawning Preparedness, and Diet of *Cycleptus meridionalis* (Catostomidae). Transactions of the American Fisheries Society, 128:900-908.

Popper, A.N. and Lu, Z., 2000. Structure function relationship in fish otolith organs. Fisheries research, 46:15-25.

Radtke, R. L., Showers, W., Moksness, E. and Lenz, P., 1996. Environmental information stored in otoliths: insights from stable isotopes. Marine Biology, 127:161-70.

Schulz-Mirbach, T. and Reichenbacher, B., 2006. Reconstruction of Oligocene and neogene freshwater fish faunas-an acutualistic study on cypriniformotolith. Actapalaeontol, Pol: 51(2):283-304.

Schwarcz, H.P., Gao, Y., Campana, S., Browne, D., Knyf, M. and Brand,U., 1998. Stable carbon isotope variations in otoliths of Atlantic cod (*Gadusmorhua*). J. Fish. Aquat. Sci. 55: 1798-1806.

بررسی نتایج این مطالعه و مقایسه آن با نتایجی که دیگر بزرگ دیده شد. میان طول اتویلت راست و وزن ماهی $R^2=0.880$ بوده است. این وضعیت در ۸ گونه از ماهیان اقیانوس اطلس نیز تائید گردید (Hunt, 1992).

در ۴ گونه از بچه ماهیان هامور ارتباط بین طول استاندارد و وزن اتویلت تعیین گردیده و همبستگی بالایی در آن‌ها گزارش گردید (Waessle *et al.*, 2003).

میان طول اتویلت راست و طول اتویلت چپ در ۱۰ گونه مطالعه شده ارتباط معنی دار و همبستگی بالایی وجود داشت که بیشترین میزان همبستگی در حلوا سیاه ($R^2=0.994$) و کمترین میزان همبستگی در ماهی سارم دهان بزرگ مشاهده شد ($R^2=0.892$).

منابع

خدادادی, م. و عمامی, ح., ۱۳۸۳. تعیین سن هامور معمولی با استفاده از برش و تهیه مقطع از سنگ گوش در آبهای ساحلی خوزستان. مجله پژوهش و سازندگی, جلد ۶۳ صفحات ۱۱-۲.

صدقی زاده, ز., وثوقی, غ.م., ولی نسب, ت. و فاطمی, م.ر., ۱۳۸۷ مروری بر ریخت شناسی اتویلت در برخی از ماهیان اقتصادی سطح زی خلیج فارس. مجله دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سنترج.

Campana, S. E. and Casselman J.M., 1993. Stock discrimination using otolith shape analysis Can. J.Fish. Aquat. Sci. 50: 1062-1083.

Carpenter, K.E., Harrison, P.L., Hodgson, G., Alsaffar, A.H. and Ahazeem, S.H., 1997. The corals and coral reef Fishes of Kuwait. Kuwait Institute for Scientific research.

Choat, J.H. and Axe, L.M., 1996. Growth and longevity in acanthurid fishes; an analysis of otolith increments. Marine Ecology Progress series, 134:15-26.

Cuvier, G. and Valenciennes, A., 1836. Histoire Naturelle des poisson [Natural History of fishes]. Paris (France) :Levrault.

Frost, K.J., 1981. Descriptive key to the Otolith of Gadid fishes of the Bering chukchi and Beaufort sea. Arctic vol. 34. No, 1:55-59.

Furlani, D., Gales, R. and Pemberton, D., 2007. Otoliths of common Australian temperate fish: a photographic guide. CSIRO Publishing.

Harvey, J. T., 2000. Length size and otolith length for 63 species of fishes from the Eastern North Pacific. National Marine Fisheries in.T. R., Perez. M. A., and Oxman, D.S. Relationship between fish Service NOAA.

Hunt, J.J., 1992. Morphological characteristics of

the Japanese eel. Nippon Suisan Gakkaishi, 55:1017–1021.

Volpedo, A.E. and chereria, D.D., 2003. Ecomorphological patterns of the sagitta in fish on the continental shelf off Argentine. Fisheries Research, 60:551-560.

Waessle, J.A., Lasta, C.A. and Favero, M., 2003. Otolith morphology and body size relationships for juvenile sciaenidae in the Rio de la Plata estuary. Scientica Marina, 67(2): 233-240.

Stinton, F.C., 1975. Fish otoliths from the English Eocene. Palaeontographic society Monograph. 1:1-56.

Thresher, R.E., Proctor, C.H, Gum, J. S. and Harrowfield, I.R., 1994. An evaluation of electron probemicro analysis for stock delineation and identification of nursery areas in a southern temperate ground fish, *Nemadactylus Macropterus* (Cheilodactylidae). U.S. Fishery Bulletin, 92 81: 7-40.

Tsukamoto, K., 1989. Otolith daily increments in